

تحقیق هفته

شماره: 518

(06-12 سرطان 1405 هـ ش)

ارزیابی توافق میان ایران و ایالات متحده

این نشریه هفته‌وار، تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، اقتصادی، امنیتی و اجتماعی افغانستان و منطقه است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می‌گردد.

آنچه درین شماره می خوانید:

- ارزیابی توافق میان ایران و ایالات متحده 3
- محتوای توافق 3
- سناریوهای آینده 8
- نتیجه گیری 8
- منابع 9

Center for Strategic and Regional Studies (CSRS)

ارزیابی توافق میان ایران و ایالات متحده

مقدمه

توافقی که میان ایالات متحده و ایران به امضا رسید دارای ۱۴ ماده است.^۱ این توافق روز چهارشنبه ۱۷ جون سال ۲۰۲۶ میلادی توسط رئیس جمهور ایالات متحده، دونالد ترامپ، و رئیس جمهور ایران، مسعود پزشکیان، به امضا رسید^۲ و در نتیجه، به جنگ سه ماهه میان دو کشور پایان داد و قرار است که زمینه را نیز برای مذاکرات آینده میان دو کشور فراهم سازد. ترامپ این توافق را در حاشیه نشست سران هفت کشور صنعتی (G7) در فرانسه امضا کرد. هدف وی از این اقدام آن بود که از طریق امضای توافق در میان قدرت‌های بزرگ جهان و اروپا، به آن جنبه رسمی ببخشد و به جهانیان نشان دهد که او پایان‌دهنده جنگ و نماد صلح است.

در این توافق بر یک آتش‌بس ۶۰ روزه توافق شده است^۳ که لبنان نیز در آن شامل می‌باشد و این آتش‌بس زمینه را برای دستیابی به یک توافق دائمی فراهم می‌کند. به عبارت دیگر، گفتگوهای تفصیلی درباره برنامه هسته‌ای و برنامه موشکی ایران هنوز باقی مانده است و این توافق بستری را برای مذاکرات گسترده‌تر در این زمینه ایجاد می‌کند.

این تحلیل برای پاسخ به این پرسش‌ها نگاشته شده است که آیا این توافق میان ایران و ایالات متحده می‌تواند به جنگ پایان دهد؟ این توافق به سود کدام طرف است؟ و در آن، روی چه موضوعاتی بحث و توافق صورت گرفته است؟

محتوای توافق

ایالات متحده آمریکا و ایران در موارد زیر به توافق رسیده‌اند:

۱- آتش‌بس و مسئله لبنان: نخستین و مهم‌ترین موضوع مورد توافق، پایان دادن به جنگ در تمامی جبهات میان دو کشور است. ایران در این توافق لبنان را نیز شامل ساخته و ایالات متحده پذیرفته است که جنگ در لبنان نیز باید پایان یابد و این کشور بخشی از آتش‌بس باشد. دو طرف توافق کرده‌اند که پس از این از زور استفاده نکنند و به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی یکدیگر، از جمله در مورد لبنان، احترام بگذارند.

موضوع لبنان از آن جهت اهمیت دارد که اسرائیل حتی در جریان آتش‌بس‌های گذشته نیز چندین بار این کشور را هدف حملات قرار داده بود. افزون بر آن، اسرائیل در پی آن است که برخی مناطق لبنان را به صورت دائمی در اختیار گرفته و در آنجا منطقه حائل یا کمربند امنیتی ایجاد کند.^۴ از همین رو، ایران تلاش کرده

است تا ایالات متحده را به پذیرش تمامیت ارضی لبنان متعهد سازد؛ به این معنا که هدف اسرائیل برای ایجاد منطقه حائل در لبنان را خنثی کند.

با وجود آنکه در این توافق از اسرائیل نامی برده نشده و اسرائیل از نظر حقوقی مکلف به رعایت آن نیست، اما ایران بر این باور است که ایالات متحده به عنوان یک قدرت جهانی می‌تواند بر اسرائیل فشار وارد کند و آن را به پایان دادن جنگ در لبنان متقاعد سازد؛ زیرا اسرائیل بدون همکاری و حمایت دفاعی امریکا قادر به ادامه جنگ با ایران نخواهد بود و ناگزیر است خواست واشنگتن را بپذیرد.

۲- حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و عدم مداخله در امور داخلی: موضوع دیگری که در توافق نامه مورد موافقت قرار گرفته، احترام ایالات متحده به حاکمیت ملی و تمامیت ارضی ایران و عدم مداخله در امور داخلی این کشور است. ایران از طریق این بند تلاش می‌کند تا دست ایالات متحده را از هرگونه اقدام برای تغییر نظام سیاسی کوتاه سازد. بر بنیاد این توافق، ایالات متحده نمی‌تواند از معترضان داخلی حمایت کند، برای تغییر نظام در داخل ایران توطئه طراحی نماید و یا بخشی از قلمرو ایران را تحت کنترل خود درآورد.

۳- توافق موقت: از متن توافق چنین برمی‌آید که این توافق ماهیت موقت داشته و زمینه را برای یک توافق درازمدت فراهم می‌کند.

در متن توافق آمده است که دو طرف متعهد می‌شوند ظرف مدت ۶۰ روز درباره موضوعات اساسی و بنیادی گفتگو کرده و به توافق نهایی دست یابند. همچنان این مدت با رضایت دو طرف قابل تمدید است. این توافق برای ایران فرصتی فراهم می‌کند تا برای رسیدن به توافق نهایی، به یک تفاهم همه‌جانبه دست یافته و موضع نهایی خود را در مورد محدودیت‌های برنامه هسته‌ای و موشکی تعیین کند. همچنان در این مدت می‌تواند واکنش‌ها و اقدامات اسرائیل را نیز از نزدیک زیر نظر داشته باشد.

از سوی دیگر، ایالات متحده نیز فرصت می‌یابد تا از فشارهای ناشی از جنگ تا اندازه‌ای رهایی یابد، فشارهای داخلی را مدیریت کند و استراتژی خود را برای دستیابی به تفاهم نهایی تدوین نماید.

۴- بازگشایی تنگه هرمز و آزادی رفت و آمد کشتی‌ها: ایران و ایالات متحده همچنان توافق کرده‌اند که امریکا محاصره دریایی ایران را پایان دهد و در مقابل، ایران با استفاده از تمامی امکانات خود، عبور و مرور امن کشتی‌های تجارتي را میان خلیج فارس و دریای عمان برای مدت ۶۰ روز و بدون دریافت هیچ‌گونه هزینه‌ای تضمین کند.

رفت و آمد کشتی‌های تجارتي به صورت فوری آغاز خواهد شد و پس از رفع موانع تخنیکی و نظامی و تکمیل عملیات پاکسازی ماین‌ها، ظرف مدت ۳۰ روز به طور کامل به وضعیت عادی باز خواهد گشت.

همچنان ایران با سلطنت عمان وارد گفتگو خواهد شد تا درباره اداره آینده تنگه هرمز و خدمات دریایی آن، با مشورت سایر کشورهای ساحلی خلیج فارس و مطابق قوانین بین‌المللی و حقوق حاکمیتی کشورهای ساحلی، تصمیم‌گیری صورت گیرد.

بازگشایی تنگه هرمز و عادی شدن عبور و مرور کشتی‌ها برای اقتصاد جهانی یک موضوع بسیار مهم و حیاتی به شمار می‌رود. حدود یک‌پنجم نفت و گاز جهان از این تنگه عبور می‌کند و در صورتی که وضعیت آن به حالت عادی بازگردد، قیمت نفت و گاز در سراسر جهان کاهش خواهد یافت. نمونه روشن آن پاکستان است که پس از امضای این توافق، قیمت پترول و دیزل در آن کشور به‌طور چشمگیری کاهش یافت.⁵

۵- بازسازی ایران و لغو تحریم‌ها: در این توافق، ایالات متحده تعهد کرده است که برای بازسازی و توسعه اقتصادی ایران، با همکاری شرکای منطقه‌ای خود یک طرح عملی به ارزش ۳۰۰ میلیارد دلار تهیه کند. این مبلغ به عنوان غرامت خسارات جنگی مطالبه شده است؛ به این معنا که ایران از ایالات متحده خواسته است هزینه بازسازی و آبادانی ویرانی‌هایی را که در جریان جنگ در ایران به وجود آمده‌اند، تأمین کند. در مورد این موضوع سه نکته قابل یادآوری است:

نخست، این موضوع بخشی از توافق نهایی خواهد بود؛ یعنی تا زمانی که میان ایران و ایالات متحده درباره برنامه هسته‌ای، برنامه موشکی و سایر موضوعات مورد اختلاف توافق نهایی امضا نشود، ممکن است این مبلغ پرداخت نگردد.

دوم، این منابع مالی ممکن است از سوی کشورهای عربی، شرکت‌های خصوصی امریکایی و سرمایه‌گذاران بین‌المللی تأمین شود.

سوم، علاوه بر این، توافق شده است که ایالات متحده محدودیت‌هایی را که مانع سرمایه‌گذاری شرکت‌های امریکایی و اروپایی در ایران می‌شود، لغو کند. به عبارت دیگر، پس از توافق نهایی، سرمایه‌گذاران سراسر جهان خواهند توانست در ایران سرمایه‌گذاری کنند. همچنین ایالات متحده توافق کرده است که تمامی تحریم‌های اعمال شده علیه ایران، قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد، قطعنامه‌های شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و تمامی تحریم‌های اولیه و ثانویه یک‌جانبه امریکا را لغو کند.

ایالات متحده همچنان تعهد کرده است که تا زمان لغو کامل تحریم‌ها، وزارت خزانه‌داری این کشور معافیت‌های لازم را برای صادرات نفت خام و فرآورده‌های نفتی ایران و نیز برای خدمات بانکی، بیمه‌ای، ترانسپورتی و سایر خدمات مرتبط فراهم سازد. بر این اساس، ایران می‌تواند اقتصاد نفتی و صادراتی خود را فوراً دوباره فعال کند؛ زیرا این معافیت‌ها تنها صادرات نفت خام را شامل نمی‌شود، بلکه تمام خدمات مرتبط

از جمله نظام بانکی، بیمه و حمل و نقل را نیز در بر می گیرد. پیش از این نیز بخش نفت ایران تحت فشار شدید قرار داشت و قبل از تشدید محاصره دریایی، مشکلات اقتصادی موجب شکل گیری اعتراضات گسترده در سراسر کشور شده بود که فشارها بر نظام سیاسی تحت رهبری رهبر مذهبی ایران را افزایش داده بود.

همچنین ایالات متحده تعهد کرده است که تمامی دارایی ها و منابع مالی مسدود شده ایران را به طور کامل آزاد سازد. دو طرف در جریان مذاکرات درباره سازوکار آزادسازی این منابع به توافق خواهند رسید. این دارایی ها، چه در حساب های اصلی باقی مانده باشند و چه به مکان های دیگر منتقل شده باشند، از سوی بانک مرکزی ایران برای طرف های ذی حق قابل استفاده خواهد بود و ایالات متحده در این زمینه تمامی مجوزها و تأییدیه های لازم را صادر خواهد کرد. بر بنیاد گزارش بلومبرگ، میزان دارایی های مسدود شده ایران بین ۲۴ تا ۱۰۰ میلیارد دلار برآورد می شود.^۶

۶- توافق درباره سلاح هسته ای و اورانیوم غنی شده: براساس ماده هشتم توافق امضا شده، ایران تعهد کرده است که نه سلاح هسته ای تولید کند و نه به دست آورد و درباره ذخایر اورانیوم غنی شده نیز در جریان توافق نهایی، یک سازوکار مورد قبول دو طرف ایجاد شود.

ایران پیش از این نیز در توافق سال ۲۰۱۵ میلادی که در دوره ریاست جمهوری باراک اوباما منعقد شده بود، تعهد کرده بود که سلاح هسته ای تولید نکند. اما بر بنیاد گزارش های آژانس بین المللی انرژی اتمی، برای ایالات متحده روشن شد که ایران سطح غنی سازی اورانیوم را به ۶۰ درصد رسانده است که از دید امریکا مغایر با توافق بود؛ از همین رو، ترامپ آن توافق را لغو کرد. اکنون ایران بار دیگر تعهد می کند که سلاح هسته ای تولید نخواهد کرد. این تعهد در داخل ایران نیز واکنش ها و مخالفت هایی را برانگیخته است.

هرچند تصمیم نهایی درباره اورانیوم های غنی شده موجود در آینده اتخاذ خواهد شد، اما محققان بر این باورند که دو طرف به صورت ابتدایی توافق کرده اند که این ذخایر اضافی، تحت نظارت نمایندگان آژانس بین المللی انرژی اتمی، در همان محل موجود رقیق یا خنثی شوند.

۷- شرایط توافق نهایی و سازوکار اجرایی: در این توافق نامه، دو طرف توافق کرده اند که تا زمانی که مواد ۱، ۴، ۵، ۱۰ و ۱۱ این توافق عملی نشود، مذاکرات برای توافق نهایی آغاز نگردد. این مواد شامل برقراری آتش بس، پایان محاصره دریایی ایران از سوی ایالات متحده، بازگشایی تنگه هرمز توسط ایران، صدور معافیت های صادرات نفت و آزادسازی دارایی های مسدود شده ایران است. علاوه بر این، برای اجرای این توافق و توافق نهایی نیز یک سازوکار اجرایی ویژه ایجاد خواهد شد.

انتظار می رفت که هیئت های ایرانی و امریکایی مذاکرات خود را در سوئیس آغاز کنند و معاون رئیس جمهور ایالات متحده نیز در این مذاکرات حضور داشته باشد، اما ایران این مذاکرات را لغو کرد و هیچ سفری به

سوئیس انجام نداد. برخی تحلیل‌ها حاکی از آن است که یکی از دلایل این اقدام، عملی نشدن بند آتش‌بس و ادامه حملات اسرائیل در لبنان بوده است. با این حال، وزیر امور خارجه پاکستان، اسحاق دار، اعلام کرده بود که عدم حضور هیئت ایرانی به دلیل اشتراک در مراسم محرم بوده است.

اما بعداً مشخص شد که این تأخیر صرفاً به دلیل مراسم محرم نبوده است؛ زیرا هیئت ایرانی در حالی وارد سوئیس برای گفتگوها شد که مراسم محرم هنوز پایان نیافته بود. از این رو، احتمالاً دلیل اصلی همان مسئله لبنان بوده است؛ موضوعی که ایران در آن ایالات متحده را به عدم اجرای مفاد توافق متهم می‌کند. توافق یا معاهده نهایی نیز از طریق قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد مورد تأیید قرار خواهد گرفت.

این توافق به سود کدام طرف است؟

در پاسخ به این پرسش می‌توان گفت که از متن توافق چنین برمی‌آید که ایران در این توافق دست برتر را دارد و امتیازاتی که به دست آورده، بیش از امتیازاتی است که ایالات متحده کسب کرده است. ترامپ در جریان جنگ، تنگه هرمز را عملاً مسدود کرد، اما اکنون در برابر بازگشایی همان تنگه، امتیازهای قابل توجهی به ایران اعطا می‌کند؛ موضوعی که نشان می‌دهد ایران از این توافق سود بیشتری برده است.

موضوع دوم، تعهد ایران به عدم تولید سلاح هسته‌ای است. ایران این تعهد را پیش‌تر نیز در توافق دوره اوباما پذیرفته بود و حتی زمینه نظارت کامل بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را فراهم کرده بود. بنابراین ترامپ دستاورد جدیدی در این زمینه به دست نیاورده، در حالی که ایران امتیازات قابل توجهی کسب کرده است؛ از جمله:

- لغو تحریم‌ها؛
- دریافت کمک‌های گسترده برای بازسازی؛
- دسترسی به دارایی‌های مسدودشده؛
- تقویت جایگاه منطقه‌ای خود به عنوان یک قدرت مهم در خاورمیانه؛
- ایجاد شکاف موقت میان ایالات متحده و اسرائیل؛
- و سایر مزایای سیاسی و اقتصادی.

آیا این توافق می‌تواند صلح پایدار ایجاد کند؟

رسیدن به یک توافق دایمی دشوار به نظر می‌رسد؛ زیرا ایران بر مواضع خود پافشاری می‌کند و اگر ایالات متحده از مفاد توافق اولیه تخطی کند، ایران نیز خود را ملزم به اجرای تعهداتش نخواهد دانست و راهی برای خروج از توافق خواهد یافت. در موضوع لبنان نیز، با وجود اختلافاتی که میان ایالات متحده و اسرائیل

وجود دارد، ممکن است اسرائیل مناطق تحت تصرف خود را ترک نکند یا حتی جنگ را پایان ندهد. چنین وضعیتی نقض مفاد توافق محسوب خواهد شد و می‌تواند مانعی جدی در برابر توافق دائمی ایجاد کند و حتی زمینه ازرگیری جنگ را فراهم سازد.

سناریوهای آینده

می‌توان گفت که این توافق بسیار پیچیده است و تحت فشارهای فراوان و به شکل نسبتاً شتابزده به امضا رسیده است. برخی مقام‌ها و حتی بخشی از افکار عمومی امریکا از این توافق رضایت ندارند. افزون بر آن، اسرائیل نیز این توافق را به سود خود نمی‌داند و نارضایتی خود را با طرف امریکایی در میان گذاشته است.

از آنجا که نفوذ سیاسی و اقتصادی یهودیان در ایالات متحده قابل توجه تلقی می‌شود، آینده این توافق با ابهام همراه است. در این زمینه می‌توان سه سناریوی ذیل را مطرح کرد:

سناریوی نخست: همین توافق به طور کامل اجرا شود و در پرتو آن یک توافق دائمی شکل گیرد. احتمال تحقق این سناریو اندک به نظر می‌رسد و دلایل آن پیش‌تر بیان شد.

سناریوی دوم: توافق فعلی شکست بخورد، مذاکرات توافق نهایی نیز ناکام شود و جنگ دوباره آغاز گردد. این سناریو نسبت به سناریوی نخست قوی‌تر به نظر می‌رسد، اما احتمال وقوع آن نیز چندان زیاد نیست؛ زیرا نه ایران تمایل دارد بار دیگر وارد جنگ شود و نه ایالات متحده می‌خواهد مجدداً درگیر یک جنگ جدید گردد.

سناریوی سوم: مذاکرات برای دستیابی به توافق نهایی موفق شود، اما در مفاد توافق کنونی تغییراتی ایجاد گردد. این سناریو واقع‌بینانه‌تر به نظر می‌رسد و احتمال عملی شدن آن نیز بیشتر است.

نتیجه‌گیری

توافق امضاشده میان ایران و ایالات متحده در سال ۲۰۲۶ میلادی را می‌توان به عنوان یک چارچوب موقت برای توقف جنگ سه‌ماهه میان دو کشور و فراهم‌سازی زمینه برای دستیابی به یک تفاهم درازمدت ارزیابی کرد. در این توافق، بستر لازم برای برقراری آتش‌بس، بازگشایی تنگه هرمز، کاهش فشارهای اقتصادی علیه ایران، آزادسازی دارایی‌های مسدودشده و آغاز مذاکرات آینده درباره برنامه هسته‌ای ایران فراهم شده است. از سوی دیگر، ایران بار دیگر تعهد سپرده است که سلاح هسته‌ای تولید نخواهد کرد، اما تصمیم‌گیری نهایی درباره اورانیوم غنی‌شده، برنامه موشکی و سایر موضوعات حساس به مذاکرات آینده

واگذار شده است. ایران از رهگذر این توافق امتیازات قابل توجهی به دست آورده و در ظاهر چنین به نظر می‌رسد که این توافق بیشتر به سود ایران بوده است. ایران توانسته است از فروپاشی نظام سیاسی خود جلوگیری کند و مانع اجرای طرح‌های گسترده تخریب و ویرانی گردد.

از متن توافق و امتیازات اولیه چنین برمی‌آید که ایران در عرصه‌های سیاسی و اقتصادی دستاوردهای قابل توجهی کسب کرده است، در حالی که ایالات متحده بیشتر در پی جلوگیری از گسترش جنگ و حفظ ثبات منطقه‌ای بوده است. با این حال، سابقه طولانی بی‌اعتمادی میان دو کشور، اختلافات مربوط به اسرائیل و لبنان، پیچیدگی موضوعات هسته‌ای و موشکی و همچنان موانع احتمالی در مسیر اجرای مفاد توافق، از جمله عواملی هستند که چالش‌های جدی را در برابر دستیابی به صلح پایدار و توافق نهایی ایجاد می‌کنند. از این رو، توافق کنونی را نمی‌توان تضمینی برای حل کامل اختلافات میان دو کشور دانست، بلکه باید آن را فرصتی برای کاهش تنش‌ها و ایجاد زمینه برای تداوم مذاکرات سیاسی تلقی کرد. موفقیت نهایی این توافق تا حد زیادی به میزان پایداری دو طرف به تعهدات خود، رفتار بازیگران منطقه‌ای و سطح اعتماد متقابل میان طرفین وابسته خواهد بود.

یکی از پیامدهای این توافق، بروز برخی اختلافات میان اسرائیل و ایالات متحده، به‌ویژه در ارتباط با مسئله لبنان، بوده است. شکل‌گیری شکاف نسبی میان این دو بازیگر مهم را می‌توان از آثار قابل توجه این توافق دانست. همچنان مفاد توافق از پیچیدگی و دشواری زیادی برخوردار است و امکان عملی شدن کامل آن محدود به نظر می‌رسد. از همین رو، احتمال نقض برخی مواد توافق وجود دارد و در صورت وقوع چنین وضعیتی، دستیابی به توافق دائمی نیز با دشواری روبه‌رو خواهد شد و حتی این احتمال وجود دارد که دو طرف بار دیگر به سوی رویارویی و جنگ سوق داده شوند.

منابع

¹ Caitlin Doornbos, Emily Goodin, Ronny Reyes. (2026). "Complete 14-point US-Iran peace deal finally revealed — kicking off 60-day clock to do the hardest work yet", New York Post, Access link: <https://www.msn.com/en-us/news/other/complete-14-point-us-iran-peace-deal-finally-revealed-by-trump-administration-read-text-in-full/ar-AA25TWsr>

² FP Staff. (2026). "U.S.-Iran Memorandum of Understanding: Full Text", Foreign Policy, Access link: <https://foreignpolicy.com/2026/06/17/trump-us-iran-memorandum-of-understanding-mou-deal-read-full-text/>

³ Alayna Treene, Kevin Liptak and Mostafa Salem. (2026), "US releases official agreement with Iran. Read the 14-point text", CNN, Access link: <https://edition.cnn.com/2026/06/17/middleeast/us-iran-war-mou-text-intl>

⁴ FP Explainers. (2026). "Inside Israel's plan to carve out a 'buffer zone' in Lebanon", First Post, Access link: <https://www.firstpost.com/explainers/inside-israels-plan-to-carve-out-a-buffer-zone-in-lebanon-13993579.html>

⁵ Syeda Qandeel Zehra. (2026). "Petrol Price in Pakistan Reduced by Rs74 – Major Relief Announced by Government", Hamari web, Access link: <https://enews.hamariweb.com/pakistan/petrol-price-in-pakistan-reduced-by-rs74-major-relief-announced-by-government/>

⁶ Stephen N R. (2026). "China, India, Iraq...: Where Iran's \$100 billion is frozen", Gulf News, Access link: <https://gulfnews.com/world/mena/china-india-iraq-where-irans-100-billion-is-frozen-1.500577717>

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی یک نهاد مطالعاتی غیردولتی و غیرانتفاعی می باشد که در سال ۱۳۸۸ خورشیدی در شهر کابل بنیان نهاده شده است. این مرکز از طریق پژوهش های دقیق و بی طرفانه خویش به منظور ارزیابی و غنای پالیسی ها در افغانستان و منطقه فعالیت می کند.

ارتباط با ما:

ایمیل: info@csrsaf.org

وب سایت: www.csrsaf.org

+93780618000

تماس: +۹۳۷۸۰۶۱۸۰۰۰

www.csrsaf.org

info@csrsaf.org